

" զղեաւ առ Ա : Հ . Վ ե սիդ վարդ ապեա Յավ նանեանց . զոր երկու տարիք բայիշեցնիս պահէցինքը , և եթէ ժամանակին . պարագաները անակնկուլ կերպին մը փախուած չըլային , երբէք պիտի չհրա տարակէնք զայն :

Եւրոպան կըսպառնայ թէ իրենց գրիչները պատրաստ են՝ ՚ի պաշտպանութիւն հումք ական կրօնին։ Այսոր կըսպատասիմաննեմք . թէ իրեքը այս պատրանալ մերը ըբրած , բոլոր ազգեր գիտէ թէ ՚ի սկզբանէ անսոի իրենց գրիչները պատրաստ են , և պատրականութիւնը ազգին մէջ տարածելու կրգործածնեն , ինչպէս վերստին կիմսուստավանին իրենց լրաց գրոյն գեկտեմբերի 22 թերթին մէջ։ Ատկայն կըծանուցաննեմք միանդամոյն յիշեալ վերապատռելի Հարց թէ , եթէ նոյն իսկ լատինացին եկեղեցականաց և աշխարհականաց գրիչները , որ խիստ աւելի ազգու են քան զիրենցը՝ փոխանակ յառաջացնելու հոռոմեական կրօնը չւրսպայի մէջ՝ յետադարձ ընթացքի մը մէջ խոթեցին զայն , չեմք կարծէր որ իրենց գրիչները աւելի յաջող ըլլան Հայոց ազգին մէջ ըստ այսմ մասին . քանզի գոհութիւն Վատուծայ լուսաւորեալ գարու մը մէջ կրգտնութիւմք , և ազգեր քաւական կարողութիւննի այժմ իմանալու թէ իշխանութիւնը և պատրանչը որ կողմն է , մանաւանդ քանի մը ծանրակշիռ պատմական գրուածոց հրատարակիութենէ ետե , զորոնք մատերս ՚ի լցու ընծայեց Արքաթարեան Վալլաց ՚ի շնութիւնն ըստ հանուուր Հայոց ազգիս :

‘Եյթան Ազատոյն յունվարի 17 թերթը՝ ամսոցս
23ին հասաւ և բաժնուեցաւ Իզմիրի մէջ. ուստի
մեր ձեռքը ևս նոյն օրը հասնելով յիշեալ թեր-
թը, անոր մէջ նամակ մը կարգացինք թուա-
գրեալ շունվարի և ստորագրեալ՝ Աբեդին Պա-
լանանեան. որ պատասխան կուտայ Եիւնեաց Շն-
կերութեն նկատմամբ իրեն գէ մգրուած նամակին
որ Արշակունյաց 431 թերթին մէջ հրատարակեցաւ:

Ա՞եղ չվերաբերիր այս նամակին և Կոյտան Ա-
լանդոյն ըրած խորհրդածութեանցը պատասխան
տուլ . սակայն սպարտիմք պատասխանել՝ յատկա-
պէս առ մեղ ուզգեալ հետեւալ յօդուածոյն ,
զոր նոյն նամակին մէջ կարդ ացինք :

“Ալըփութեամ ձեր պատուական շաբաթագրին
(Երեսն Աղոնցյան) միջնորդութեամբ իմացունել
Երշլուոյ Աքարտական յարգոյ հրատարակչին, (որ
Ոիւնեաց Բնկերութեան առաջին խորհրդական
անդամներէն է և այս բանիս քաջածանօթ), որ
եթէ ստուգիւ անկողմնասոէր է, անհրաժեշտ
պարտաւորութիւն մը ունի առանց ժամանակ
անցընելու իմաց տալ բոլոր խորհրդական ան-
դամոց ընկերութեան և այլն” :

տրութի մը տալու խօսք կու տամբ) . բայց այս
ալ կրնայ հանդպիլ որ ելքեմն նրբամիտ և քաջ
հետամսւաներուն չդատածը՝ տկարամիտ մ' ա-
ռանց մոռածելու կը լուծէ . և մասածելով հանե-
լու կ մը շնորհատագին չկրցածը՝ լսու դի-
պաց ոչինչ մէկը կրնայ հնարել :

ՀԱՅԵԼՈՒԿ

Երացէ ընկեր քեզ բան մ'ըսեմ ,
Եշըլդ չըս բաց քեզ չիսաբեմ ,
իթէ կ'ուզես գիտնաս ովլ եմ՝
Կանջիդ մօտ աղքական մ'եմ .
Երազներուդ մէջ դէմի կ'ելեմ ,
Երտածութեանցդ արգելք 'դընեմ ,
Իս չտեսած քեզ կը տեսնեմ .
Ճետո չխօսած՝ ձեզ ձանաչեմ :
Մարդիկ կ'ըսեն թէ պոչ մ'ունիմ ,
Ոակյն ես էշ չ'եմ բընաւին .
Ելսեն ունիմ եղջիւր երկու ,
Բայց ես չ'եմ բնաւ այժ , եղջերու .

Թըռոչունք Երկնից զինք կըտցեցին .
Չորբոտանեաց մէջ վար իջաւ .
Չորբոտանիք վըռընտեցին ,
Կուզ, կաղ, խեղճին՝ յոյս՝ ձար՝ հատաւ .
Ես ալ, ըստաւ, կեցիք, նայիք ,
Կէս մը լողամ, կէս մը քալեմ ,
Պարանոցքս մէկ պիօն շննեմ ,
Չայնըս ձեղ խրատ ու լուռու կեցիք :

Աը զարմանամք և կը ցաւեմք , թէ Պալստանի
եան յարգոյ Առեփան աղան , նախ ինչ մոք և
ինչ տրամոքան թեամք ոցազիսի անհրաժեշտ
պարուա սու թիւն մը կը դնէ մեր վան . երկ
բորդ՝ ինչ իրաւամք մեր անկազմնասիրութիւնը
այս գործայն նկատմամք՝ թէ ա թեսն տոկ կը ձը-
գէ . երրորդ՝ ինչպէս կրնալ ներկայ ժամանակ
գործածելով լու լ . թէ Արշակոյ հրատարակի-
ց Արնեաց Շնկերութեան առաջին խորհրդա-
կան անդամներին է , երբ ինքը քաջածանօթ է
թէ Յ-Կ տարիէ հետէ իրօք հրաժարեալ եմք
նոյն լնկերութենէն . երբ բոլը հասարակութիւ-
նը այս հրաժարման վրայօք հրապարակաւ ծանօ-
թութիւն սասացաւ Արշակոյ 380հրորդ թուով ,
այսինքն 1851 յունիարի 5 թերթով հետևեալ
կերպիւ . “Ի տեղեկութիւն հասարակութեան
կը ծանուցանեմք , թէ Արշակոյ հրատարակիչը
իւր պաշտօնին ծանր զբաղոնացը պատճառաւ
բաւական ժամանակէ ՚ի վեր հրաժարեալէ Ար-
նեաց Շնկերութեան հոգաբարձութենէն ։ Այս
յօդուածը լադրոյ 430 թերթովն ևս կրկնած
եմք , Արնեաց Շնկերութեան հաշիւը հրատա-
րակելու ժամանակնիս :

Արդ՝ 1851 յունվարէն մինչեւ ցայսօր երկու
տարի կ'ընէ . և բատ որում գրուած է , բառաւ
խն ժամանակի վ վը , եթէ այս միջոցն ալմեկ կոմի
երկու տարի հաշուելու ըլլամք , ըսկէ որ , 3-
4 տարիէ հետէ հրաժարեալ եմք Արևեաց Շն-
կելութենէն . և հետեւաբար անոր այժմեան
ցաւալի վէճերուն և բանակուուութեանցը մաս-
նակից չեմք կրնար ըլլալ :

թէ այս երկու լրագիրները՝ ՚ի սկզբան մերժած են նայն Վայցին խնդիրը՝ ՚ի մասին հրատարակութեան իւր նամակին։ Ուստի մեր կազմանէ կը սեմք, թէ յիշեալ նամակին հեղինակը՝ ոչուղղակի և ոչ անուղղակի ամենելին չննդրեց ՚ի

սմէնց , որ հրատարակել մը զայն . դարձեալ կը յայտնեմք առաջի հասարակութեան , թէ պատրաստ եմք ամենայն յօժարամութեամբ հրատարակելու դյիշեալ նմանավկչութիւնի իւր , երբ որ Պալատան եան Վտեփան աղան իւր հաճութիւր կը ցուցընէ :

Առողջ Երուսաղէմէն նամակ մը ընկալաք յուն վարի 14 ամսաթուով , յորմէ հետևեալ յօժուածը հանելով կը հաղորդեմք մեր բնմէերգուագ :

Digitized by srujanika@gmail.com

Ամիսի՞մ չափ հասբերեցէք ,
Կլոր բարձիկներս լաւ մը գիղեմ՝ ,
Հընեմ վըրան , նըստիմ , տեսմնէք՝
Ո՛քան կաղեր , կուղեր շնեմ :
Թէոր կաղերս գեռ չիքալած ,
Օդերուն մէջ գեռ չիմըռոչած ,
Դեռ իմ կուզերս չիտղացած
Միշտ հալածուին ՚ի կենդանեաց՝
Վանէ մարդիկ սեղան սիրող ,
Չիկըտացող կուշտ լոթիներ ,
Ուղանի վրայ՝ մեղկուզ , կաղ՝ նող ,
Կ'ուզեն , կ'ուտեն , կուզեր , կաղեր :

Ճերմակ ու սե տիկ գյոնըզգոյն ,
Ինք կ'ուռենայ , ինք կըցամբի ,
Չանդակատուն մ'ունի պիրուն ,
Կարմիր բանջար կընըմանի :
Բանջարին վրայ ծիլ կըրուսնի ,
Կըրուսնի ու գեռ վրառսնիր ,
Դարձեալ կ'ինայ , կըթառամի ,
Վերթ ձերմակ է , և մերթ կարմիր .
Երբ ինք կ'ուռո՞ի՝ կըռիւ կ'ուզէ ,
Հեռուանց ձայն մը ելած չելած ,
Թընդանօթի պէս յեղակարծ՝
Կըրակրակրակրոս թինդ կըհանէ :

Գողերն ջարդեցին անովլ գերեցան ,
Ըսւներն հաշեցին անովլ հանդարտցան ,
Բայցուած ձամքաներն անովլ գոցուեցան ,
Եշերն ու խենթերն անովլ խելօրս ռան .

“Նթէ կամիք իմանաւլ դիմումակ որբոյ քաղաքիս, ընդ հանրապէս խօսել լով հանդ արտ է . բայց ուրիշ ուրեք մարդառապանութիւնը ոչ պակասին, Յանցելում ամսեան յաւուր հանգիսի մերում զոր կատարեցաք ՚ի տաճարի որբոյ Յարսթեան՝ Յոյն մի հանեալ զզ անակ իւր հարկանէ ՚ի խուան անդ խառնիմաղանը տմբոսին զոմն յազգէ իւրմէ և վիրաւորէ զնա չարտչոր մերձ ՚ի մահ . ձերբակալ արարեալ զնա անդէն, հարցին զավատչառ գրգռութեան յայն եղեռն . առէ, կարծեցի զնա չայ ազգաւ և ոչ Յոյն : Դարձեալ ՚ի միում աւուր ոմանը ՚ի լսամին երիտասարդաց քաղաքիս ընդ գիւղացի այլազգեաց ելանեն յորս երեսոց, որսաւ կինձ ՚ի կողմանն Երիքովի ՚ի ձօրամէջն ըւրանց . անդ ՚ի գիշերացին պահու ընդ ազօտ լուսով լուսնի, լսամին երիտասարդն նշմարեալ ՚ի հեռուստ զննելոր իւր զդիւղացին, որ ուներ արկեալ զննամբ արջառենի, կարծելով զնա երէ փայրի, հարկանէ հրացանաւն և տապաստ յերկիր կործանէ . ապա մերձեցեալ ՚ի նա ուրախութեամբ, փոխանակ վայրենի կնձի, գտանէ զՁէլլահ որսակիցն իւր և տրտմութեամբ յետս ընկրկեալ առ ահին փախտական անկանի ՚ի Յոսպէ, պատապարիլ ընդ հավանաւորութեամբ հիւպատոսի ուրուք : Եւ ապա վարեալ զդատ նորին աստ ՚ի քաղաքս, որոշեցին 6000 զուռուշ հատուցանել զդին արեան սպանելին՝ ընտառեաց նորին : Ես օրինակ թէ կամու թէ ականյայ սպանութիւնը ոչ պակասին երբէք ՚ի շնորհայս, զորս զանց առնեմ առուանօր : Նսմք եթէ որ հրամանագիր եկն ՚ի Կաստանդնուպոլսոյ ուղղուց բգեշխին . որով լիակատար իշխանութիւնորհէ զմարդ ասպանութիւն գիւղական տեսանելով, վճիռ հատանել և ըստ իւրաքանչիւր եղեռանց չափի լուսաբիժ պատահասին կամ ՚ի մահ գատել :

—Փարիզի քաղաքականութեանել օրադիրը՝ Եղիպտոսի
ու եւրական վիճակին վրայօք խօսելով, յիշեալ
ըրկիւն գուրս ելած ապրանաց տարեկան գու-
րոր յառաջ կըքերէ, սկսեալ 1841էն մինչեւ
851 տարին։ 1841ին գուրս ելած ապրանաց ար-
էքը 198,270,450 Եղիպտոսի զնը է եղել։ և
արուե տարի այս գումարը աւելնալով, 1850ին
15,357,860 զն չափերէ, և 1851ին՝ Եղիպտ-
ոսին գուրս ելած ապրանաց արժեքը 325 միլիան
04,695 զն չելերէ։ Երաքին տուելը և ս
պինքն օտար երկիրներէն Եղիպտոս մտած ապ-
ունաց գումարը աստիճանաբար աւելցեր, և 187
իլիոնէն 230 միլիոն զն չեաքը արժացէր է։ Ետա-
ս շարժումն եօն յիշեալ երկիրն գործոց աճու-

Ձիերը փախան անով ետ գտրձան ,
Վաճառականը ալ դաշտմք խոստացան :
Չուան , ժապաւէն , շղթայ ու դերձան ,
Մետաղեայ թելն իսկ ասոր օգնափան :

Հաճայք , սէրն՝ ըստեղծեց ,
Կուպիտոն սերմանեց ,
Եղողոն մըշակեց ,
Միւռոդիտ քիչ մ'օդնեց .
Իիք , եռանդն երբ ազդեց՝
Մին մարդ զան հընձեց ,
Մինչև է՝ ալք , բեն , գիմ ,
Ու զուկո “կաչառիւ”

Digitized by srujanika@gmail.com

Ա այնածաւալ մօրուք մըն եմ,
Դըլուիսս մէկ՝ ոողքերս անթիւ,
Մարմինս տափակ՝ ձեռքերս երկաւ,
Կապած, կոկուած, գերի մըն եմ:
Երդ, սուլյաններ՝ երբ կըզարեմ,
Հողմ, մըրրիկներ, ձայն կըհանեմ,
Ոողքերս թափեմ երբ որ ծեր եմ,
Թաց կըդտնեմ, չոր կըձըդեմ,

የ
የ
የ
የ
የ

